

Children's Care Oekraïne

Nieuwsbrief juni/juli 2018 Jaargang 6 nr.4

Het is volop zomer in Oekraïne

Alles staat in bloei en de bomen zitten vol met vruchten. Ook in mijn tuin hangen de bomen vol met appels, peren, 2 soorten pruimen, kweeperen, perziken en kersen. Het is één grote snoepwinkel om te zien.

Dit jaar ben ik ook begonnen met het aanleggen van een moestuintje.

Veel mensen hier leven van hun moestuin. Al vroeg in het jaar wordt alles klaargemaakt om weer verschillende soorten groenten te kunnen verbouwen. En dat is veel werk! Niet alleen je tuin bijhouden, maar daarna alles plukken, schoonmaken, koken en weer inmaken. Nu ik dit jaar voor het eerst mijn eigen moestuintje heb krijg ik nog meer bewondering voor deze mensen. Bij hen is het niet altijd een kwestie van leuk vinden maar van pure noodzaak. Zich voorbereiden op de winter om ook dan eten te hebben. Gelukkig krijg ik hulp van een Oekraïense vrouw die op die manier ook weer wat geld bij verdient.

Om alles in leven te houden en te laten groeien ben ik elke avond druk met water geven (ik verlang naar een beetje regen), elke week de grond weer even ompspitten, palen in de grond zetten en dan natuurlijk de oogst in de gaten houden en verwerken.

Ik ben best een beetje trots op mijn tuintje als ik al die groente zie groeien.

Waar het begon met alles zaaien en daarna in de volle grond zetten, kan ik nu heerlijk genieten van mijn eigen groente

en is mijn eerste bordje andijviestamppot een feit.

Ook de komkommers, tomaten, uien, prei, paprika's en meloenen beginnen te groeien.

Ludmila is afgelopen week 2 jaar geworden. Een bijzondere gebeurtenis. Ze kwam bij ons als klein meisje, maar na een aantal maanden werd ze ernstig ziek (hersenvliesontsteking) en overgebracht naar een ander ziekenhuis hier in de buurt. Toen zij na een aantal maanden bij ons terugkwam bleek haar situatie erg zorgelijk en verslechterd te zijn. De eerste tijd mochten we haar niet uit bed halen van de artsen. Gelukkig kwam daar in de loop van de tijd weer verandering in en mochten we weer steeds meer voor haar gaan zorgen, haar oppakken en knuffelen. Hier moest ze wel erg aan wennen. Het was voor haar de eerste tijd ook niet heel aangenaam, ze huilde veel. Na haar ziekte kon Ludmila niet meer zien, horen en beweegt ze eigenlijk niet meer. Ook heeft zij een waterhoofd hier aan overgehouden. Haar situatie is meerdere malen zorgwekkend geweest en vorig jaar rond haar verjaardag dachten we dat dat wel eens de eerste en laatste verjaardag zou kunnen zijn. Maar Ludmila is sterk en ondanks dat ze niets kan houdt ze vol. Omdat we niet zo goed weten wat ze nou eigenlijk door heeft en voelt is het voor ons niet altijd makkelijk om voor haar te zorgen. Ondanks alle moeite zijn we blij dat we dit jaar haar verjaardag mochten vieren.

Benjamin is de kleinste van het stel en is nu 5 maanden oud. Hij is te vroeg geboren en zijn moeder heeft veel gedronken tijdens de zwangerschap. Na een aantal maanden kwam hij bij ons in het ziekenhuis en woog nog maar iets minder dan 3 kilo. Drinken deed hij erg slecht en wat hij dronk kwam er met dezelfde snelheid weer uit. In het ziekenhuis deden ze, tot onze grote frustratie, eigenlijk helemaal niets voor hem. Gelukkig mochten we een maand geleden naar een specialist. Daar ontdekten ze dat hij naast zijn hartprobleem, waar hij aan geopereerd moet worden, ook dat zijn maag erg klein is. Te klein om grote hoeveelheden voeding in een keer aan te kunnen. Hij heeft sinds een maand medicijnen, lactosevrije melk en we geven hem voeding op het moment dat hij er naar vraagt. Gelukkig beginnen we de laatste weken veel verbetering te zien en gaat zijn gewicht langzaam omhoog. Het blijft wel lastig dat de zusters het niet altijd belangrijk vinden dat hij voeding krijgt wanneer hij dat aangeeft, hierdoor merken we dat de dagen dat wij niet werken zijn gewicht meestal gelijk blijft.

Anna-Maria is mijn zorg kindje. Ze is nu 1,5 jaar oud en zo'n 4 maanden bij ons in het ziekenhuis. Ook zij was als kleine baby bij ons in het ziekenhuis maar daarna voor een lange tijd naar het rehabilitatie programma van het kindertehuis. Toen we haar 4 maanden geleden ophaalden uit het kindertehuis was het de bedoeling dat ze naar huis zou gaan maar toen we daar aankwamen met haar was de moeder niet thuis en haar oma wilde niet voor haar zorgen. Tot op vandaag weet niemand waar haar moeder is en weten we dus ook niet wat er met haar zal gaan gebeuren. Anna-Maria is een erg ondernemend meisje en houdt er echt niet van om opgesloten in de box of in haar bedje te zitten. Ze vraagt veel aandacht en als ze dit niet krijgt dan geeft ze dat luid en duidelijk aan. We proberen steeds meer met haar te lopen en langzaam gaat ze het ook meer uit zichzelf doen. Best wel spannend die eerste stapjes. Ook gaat ze steeds meer dingen nadoen en af en toe komen er woordjes al heeft ze nog geen idee wat ze zegt. Ondanks onze liefde en zorgen merken we dat het ziekenhuis voor haar niet de juiste plek is. Anna-Maria maakt veel wiegende bewegingen en als ze haar in bed laten zitten (als wij er niet zijn) blijft ze haar hoofd stoten tegen de spijlen van haar bedje tot ze in slaap valt.

Mijn adres:

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregovo/Beregszasz
B. Chemlnytskoho 10/3
Jorien de Ruiter

jorienderuiter@hotmail.com
www.childrenscareoekraïne.nl
IBAN — NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

Veranderingen

Komende maand gaan er binnen ons team weer een aantal veranderingen plaatsvinden. Op dit moment werk ik nog samen met Marianne en Stefanie. Vanaf volgende maand krijgen we versterking van Mirjam. Omdat het kinderaantal in het ziekenhuis van Beregowo nu niet hoog is kunnen wij als team (4 personen) hier niet met zijn allen blijven werken. Daarom gaan Marianne en Mirjam verhuizen naar Vinogradiv om daar te wonen en te werken. Vinogradiv ligt ongeveer 40 km van Beregowo. De afgelopen maanden zijn we wekelijks hier al een dag aan het werk geweest en vanaf volgende maand weer elke dag. Vier jaar geleden moest ik daar helaas stoppen omdat ik anders alleen in het ziekenhuis zou zijn. Het was moeilijk om de kinderen daar achter te laten. Gelukkig kunnen we ook daar weer de zorg voor de kinderen volledig oppakken en ze liefde en aandacht geven en stimuleren in hun ontwikkeling. Dankbaar!!

De Moeder van Gyöngyi

Een jaar terug mocht ik zorgen voor een meisje **Gyöngyi**, zij is naar een kindertehuis gegaan. Een aantal weken geleden kwam ik haar moeder tegen bij het ziekenhuis met een ander kindje, een zoontje. Ze was super trots en dankbaar dat God haar een zoon had gegeven. Maar tegelijkertijd was ze ook verdrietig over het feit dat Gyöngyi niet meer in het ziekenhuis was en ze vroeg zich af waar ze dan wel was. Wiegend en huilend zat ze op de gang. Toen ik vroeg waarom ze aan het wiegen was gaf ze aan dat ze dat al deed vanaf dat ze baby was en zichzelf zo troostte. Een veel voorkomend verschijnsel dat we hier bij veel achtergelaten kinderen zien. Gyöngyi's mama is zelf ook nog erg jong. Op dat moment heb ik haar geholpen met wat kleren, pampers, zalfjes en nog wat dingen voor het jongetje. Ze zei ook dat ze dit kindje nooit in het ziekenhuis zou achterlaten. Een week geleden kwam ik haar weer tegen. Ze was enorm verdrietig want ze wilde haar kindje niet in het ziekenhuis achterlaten maar wist ook niet hoe ze voor hem moet zorgen. Ze gaf aan dat veel van haar spullen werden gestolen en ook de vader van de kinderen haar had verlaten.

De komende weken wil ik haar helpen door melkpoeder voor haar te kopen en mochten er andere dingen nodig zijn voor het kindje dan wil ik haar ondersteunen (ik geef geen geld maar kan wel dingen voor haar kopen). Natuurlijk zou ik haar met veel meer willen helpen, toch moet ik mijn grenzen hierin aangeven want er zijn zoveel meer zigeuners die onze hulp nodig hebben. Ik hoop dat ze met dit beetje hulp voorlopig wel zelf voor haar kindje kan blijven zorgen.

Speeltuin ziekenhuis

Ruim een jaar geleden gaf ik aan dat we graag een speeltuin voor de kinderen bij het ziekenhuis van Beregowo zouden willen hebben om een fijne en veilig speelplek te creëren. Dankzij de kinderen van de Wingerd in Varsseveld en een aantal andere sponsors kunnen we dit gaan waarmaken. Maar Oekraïne zou Oekraïne niet zijn als er ook nu het weer allerlei obstakels zijn om dit te realiseren. Een jaar geleden hebben we de directeur van het ziekenhuis al om toestemming gevraagd en dit was helemaal prima. Nu we willen beginnen met het plaatsten van de speeltuin blijkt dat de grond waar we het op willen doen beschermd grondgebied is waar niets geplaatst mag worden. Wel mogen we op een andere plek op het ziekenhuisterrein gaan bouwen maar hier moeten we vergunningen voor hebben. Op dit moment zijn we bezig met de juiste papieren en plannen maken om dit aan te vragen. Al met al moeten we dus helaas nog wel even wachten voor we de speeltuin kunnen gebruiken. Zodra ik meer weet zal ik jullie hier over informeren.

Nog ruim een maand werken en dan heb ik 2 weken zomervakantie. Een tijd van tot rust komen en genieten van familie en vrienden om daarna weer met frisse moed aan de slag te kunnen hier in Oekraïne.

Heel erg bedankt voor jullie ondersteuning en gebed.

Hartelijke groeten Jorien (in de bijlage foto's van de prachtige kinderen waar wij voor mogen zorgen)

Bezoek uit Nederland

Afgelopen maand mocht ik genieten van mijn broer, schoonzus en neefjes die mij kwamen opzoeken. We hebben een super fijne tijd met elkaar gehad.

